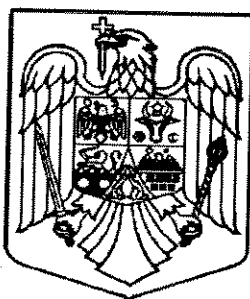

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 1246

din 20 noiembrie 2014

Analizând proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului pentru aplicarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, transmis spre avizare de Ministerul Justiției;

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

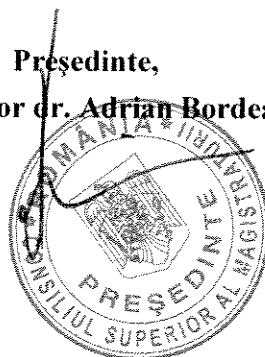

Art. 1 – Avizează favorabil proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului pentru aplicarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu observațiile menționate în Anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2 – Hotărârea se comunică Ministerului Justiției.

Data în București, la data de 20 noiembrie 2014

Președinte,
Judecător dr. Adrian Bordea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

A V I Z

referitor la proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului pentru
aplicarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de
libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal,

În urma examinării proiectului de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului
pentru aplicarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de
libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al
Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

În baza Hotărârii nr. 1246 din 20 noiembrie 2014 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii:

Avizează favorabil proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului
pentru aplicarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de
libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, **cu următoarele observații:**

1) În ceea ce privește **procedura refuzului de hrană**, se constată că uneia dintre etapele
prevăzute prin regulament îi este conferit caracter general obligatoriu, deși Legea nr. 254/2013 îi
institue acest caracter doar în anumite situații. Este vorba despre ascultarea persoanei aflate în
refuz de hrană de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

Astfel, art. 120 alin. (4) din proiectul regulamentului prevede că, dacă deținutul declară în

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141, Sector 6, cod 061110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

[REDACTED] [REDACTED]
fața judecătorului de supraveghere a privării de libertate că renunță la refuzul de hrană, acesta încunoștințează directorul penitenciarului și consemnează, în mod corespunzător, în formularul prevăzut la art. 119 alin. (1), iar potrivit alin. (5) al aceluiași articol, „dacă deținutul declară că nu renunță la refuzul de hrană, formularul prevăzut la art. 119 alin. (1), cu propunerile judecătorului de supraveghere, se înaintează directorului penitenciarului.”

Din cuprinsul prevederilor de mai sus rezultă că judecătorul de supraveghere a privării de libertate va asculta deținutul în toate cazurile, or, din cuprinsul dispozițiilor art. 54 alin. (8) din Legea nr. 254/2013 rezultă că judecătorul de supraveghere a privării de libertate are obligația de a asculta persoana condamnată doar dacă aspectele sesizate de persoana condamnată sunt în legătură cu dispozițiile art. 39, 40, 56 și 104 (stabilirea regimului de executare, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, exercitarea drepturilor prevăzute de lege sau aplicarea unei sancțiuni disciplinare).

În același sens, la alineatul (9) al aceluiași articol se prevede că „Dacă aspectele sesizate de persoana condamnată nu vizează aspecte în legătură cu dispozițiile art. 39, 40, 56 și 104, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana condamnată”.

Prin urmare, dispozițiile din proiectul de regulament trebuie să fie reformulate astfel încât să fie asigurată conformitatea cu prevederile Legii nr. 254/2013.

2) În ceea ce privește dispozițiile art. 22 alin. (3) teza a II-a și a III-a din proiectul de regulament, chiar dacă acestea sunt menite să asigure aplicarea practică a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 254/2013 în situația în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu este prezent în penitenciar, iar luarea probelor se impune de urgență întrucât există riscul ca ulterior recoltarea să devină inutilă (de ex., în cazul consumului de alcool), aceste prevederi sunt criticabile întrucât avizul judecătorului de supraveghere a privării de libertate nu poate fi unul formal, ci trebuie să fie rezultatul unei analize concrete a documentelor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

[REDACTED] [REDACTED]

Astfel, potrivit dispozițiilor menționate mai sus, în cazul în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu este prezent la locul de deținere, avizul favorabil sau nefavorabil pentru recoltarea probelor biologice se poate comunica și verbal, urmând ca administrația locului de deținere să întocmească o notă telefonică în acest sens, iar încheierea să fie redactată în cel mult 3 zile, în baza documentelor și informațiilor existente la momentul emiterii avizului.

Or, chiar dacă textul Legii nr. 254/2013 trimite la condițiile care vor fi stabilite prin regulamentul de punere în aplicare al acestui act normativ, așa cum s-a arătat mai sus, la momentul emiterii avizul trebuie să aibă la bază o examinare a documentelor din care rezultă situația care justifică dispunerea unei asemenea măsuri, dispozițiile care prevăd că încheierea va fi redactată în cel mult 3 zile, în baza documentelor și informațiilor existente la momentul emiterii avizului, nefiind de natură să înlăture acest neajuns.

3) Se impune reformularea dispozițiilor art. 108 alin. (5) din proiectul de regulament, potrivit căroră „Menținerea ori transferarea într-un penitenciar, ca urmare a inițierii de către deținuți a unor cauze penale ori civile pentru ei sau pentru alții, constatată de către instanța de judecată ca fiind un abuz de drept exercitat în vederea eludării regimului de executare, constituie abatere disciplinară foarte gravă.” Acțiunea care trebuie să fie sancționată nu este aceea de menținere ori transferare în penitenciar, ci aceea de inițierea unor cauze care au un astfel de rezultat, ca urmare a citării persoanei condamnate.

Prin urmare, propunem următoarea formă pentru dispozițiile art. 108 alin. (5) din proiectul de regulament:

„Inițierea de către deținuți a unor cauze penale ori civile pentru ei sau pentru alții, în scopul menținerii ori transferării într-un penitenciar, constatată de către instanța de judecată ca fiind un abuz de drept, constituie abatere disciplinară foarte gravă.”

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

4) De asemenea, trebuie îndreptate erorile semnalate de către Ministerul Afacerilor Interne,
după cum urmează:

În cuprinsul dispozițiilor art. 259 alin. (2) potrivit cărora cu ocazia transferului, persoanele
prevăzute la alin. (1) lit. a) – c) vor fi însoțite de documentele prevăzute la art. 259 alin. (4) și art.
268 alin. (2) și (3), iar persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) – e) vor fi însoțite de documentele
prevăzute la art. 97 alin. (4), trimiterea la prevederile art. 259 alin. (4) trebuie înlocuită cu
trimiterea la art. 258 alin. (4), iar cea la prevederile art. 268 alin. (2) și (3) să fie eliminată, întrucât
aceste texte au un alt obiect de reglementare.

În cuprinsul dispozițiilor art. 276 alin. (1), potrivit cărora Inspectoratul General al Poliției de
Frontieră sau structurile subordonate care au primit copia încheierii prin care s-a dispus măsura
arestului la domiciliu în condițiile art. 221 alin. (8) din Lege procedează la darea inculpatului în
consemn la punctele de trecere a frontierei, trimiterea la art. 221 alin. (8) din lege trebuie înlocuită
cu trimiterea la aceleași dispoziții, dar din Codul de procedură penală.

5) Chiar dacă nu se regăsesc și în textul proiectului de regulament, trebuie reformulate unele
considerente din nota de fundamentare, referitoare la dreptul la vizita intimă.

Astfel, în ceea ce privește reglementarea dreptului la vizită intimă, în nota de fundamentare
se arată că noutatea reglementării constă în protejarea familiei constituite pe perioada detenției,
prin neacordarea vizitei intime, timp de 48 de ore, în cazul în care cei doi soți divorțează și se
recăsătoresc între ei.

Mențiunile din nota de fundamentare referitoare la situația în care soții divorțează și se
recăsătoresc între ei trebuie să fie reformulate, în cazul în care se dorește menținerea lor, întrucât
scopul instituirii unei asemenea măsuri este acela al evitării eludării dispozițiilor legale referitoare
la acordarea vizitei intime și nu al protejării familiei.

Potrivit art. 75 din Legea nr. 254/2013, în cazul în care cei doi soți divorțează și se

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

recăsătorească între ei, acestora nu le mai sunt aplicabile dispozițiile alineatului (3) potrivit cărora
după încheierea căsătoriei, soții pot beneficia de vizită intimă, timp de 48 de ore.

6) În ceea ce privește **propunerile de completare a dispozițiilor art. 237** formulate de
Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției, **Plenul a exprimat următoarele aprecieri:**

La art. 556 alin. (3) din Codul de procedură penală, se prevede că, în cazul în care cel
condamnat se află în stare de libertate, organele de executare prevăzute la alin. (1) și (2) [organul
de poliție de la domiciliul sau reședința condamnatului sau, după caz, organul de poliție în raza
teritorială a căruia se află instanța de executare] au obligația de a lua măsurile prevăzute de lege în
vederea punerii în executare a mandatului de executare a pedepsei.

După cum se poate observa aceste dispoziții legale nu exceptează de la aplicarea lor
persoanele care se află internate în spital sau care nu pot fi transportate.

Aceeași este situația și în cazul persoanelor arestate, dispozițiile Codului de procedură penală
nefăcând distincție după cum persoanele menționate în mandat se află internate în spital sau nu.
Elementul de diferențiere în procedura de executare îl constituie emiterea mandatului de arestare
preventivă în lipsa inculpatului, situație în care organul de poliție procedează la arestarea persoanei
arătate în mandat, căreia îi predă un exemplar al acestuia, după care o conduce în cel mult 24 de
ore la judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus măsura arestării preventive sau, după caz, la
judecătorul de cameră preliminară ori completul la care se află spre soluționare dosarul cauzei [art.
231 alin. (4) din Codul de procedură penală].

În cazul în care arestarea preventivă a inculpatului a fost dispusă în lipsă din cauza stării
sănătății, din cauză de forță majoră sau stare de necesitate, inculpatul este prezentat, la încetarea
acestor motive, judecătorului de drepturi și libertăți care a luat măsura ori, după caz, judecătorului
de cameră preliminară sau completului la care se află spre soluționare dosarul cauzei [art. 231 alin.
(6) din noul Cod de procedură penală].

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

Judecătorul de drepturi și libertăți procedează la audierea inculpatului, în prezența avocatului acestuia, și, evaluând declarația inculpatului în contextul probelor administrate și al motivelor avute în vedere la luarea măsurii, dispune prin încheiere, după audierea concluziilor procurorului, confirmarea arestării preventive și a executării mandatului ori, după caz, în condițiile prevăzute de lege, revocarea arestării preventive sau înlocuirea acesteia cu una dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) - d) și punerea în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză [art. 231 alin. (8) din noul Cod de procedură penală].

Prin urmare, mandatul de arestare și cel de executare a pedepsei trebuie să fie puse în executare și în cazul persoanelor care se află internate în spital sau care nu pot fi transportate.

Situația în care persoana menționată în mandat se află internată în spital și nu poate fi transportată pentru a fi tratată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor poate face, însă, obiectul unei norme prin care să fie reglementată modalitatea concretă de punere în executare a mandatului.

Dispozițiile propuse de Ministerul Afacerilor Interne sunt criticabile, sub două aspecte, respectiv din perspectiva terminologiei utilizate, întrucât prevăd că organul de poliție pune în executare mandatul prin arestarea persoanei în cauză, or, în cazul mandatului de executare a pedepsei, executarea nu se realizează prin arestarea persoanei, precum și pentru faptul că fac referire la persoana care nu poate fi transportată, deși în privința acesteia nu poate fi reținut doar acest motiv ca impediment la încarcerare.

În acest sens, ar trebui să se reglementeze ca imposibilitate de încarcerare la locul de deținere situația în care o persoană este internată în spital și, pe motiv de boală, nu poate fi transportată, condiții care trebuie îndeplinite în mod cumulativ.

În ceea ce privește propunerea de modificare a dispozițiilor art. 237 din proiectul regulamentului formulată de Ministerul Justiției, deși în cuprinsul acesteia nu se mai regăsesc mențiuni referitoare la arestarea persoanei ca modalitate de punere în executare a celor două tipuri

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

[REDACTED]
de mandate, se păstrează referirea la persoana care nu poate fi transportată, motiv care nu poate să justifice prin el însuși, fără o necesară circumstanțiere, neîncarcarea persoanei.

Pe de altă parte, ambele propuneri sunt criticabile pentru că nu explicitează situațiile în care se poate găsi o persoană aflată într-o unitate sanitară din perspectiva posibilității de tratare în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Prin raportare la considerentele expuse mai sus, apreciem că textul cu care se dorește a fi completat art. 237 din proiectul regulamentului trebuie să prevadă în mod expres următoarele aspecte:

- chiar și în situația în care o persoană cu privire la care a fost emis un mandat de arestare sau de executare a pedepsei se află internată într-o unitate sanitară și nu poate fi transportată, din cauza stării de sănătate, mandatul de executare trebuie să fie pus în executare, aspect care trebuie să rezulte chiar din cuprinsul normei. Ca modalitate de punere în executare poate fi aleasă instituirea pazei permanente a persoanei private de libertate.

- în situația în care persoana cu privire la care a fost emis un mandat de arestare sau de executare a pedepsei se află internată într-o unitate sanitară și aceasta poate fi transportată, mandatul emis pe numele persoanei se pune în executare, urmând ca persoana să fie internată într-un spital penitenciar, dacă este cazul sau la cabinetul medical din incinta locului de deținere.

Suplimentar, reglementarea punerii în executare a mandatului de arestare și a mandatului de executare a pedepsei (cu instituirea pazei și supravegherea persoanei private de libertate) trebuie să vizeze și următoarele situații:

- situația în care persoana cu privire la care a fost emis un mandat de arestare sau de executare a pedepsei se află internată într-o unitate sanitară și, deși și aceasta poate fi transportată, ea nu poate fi tratată în rețeaua proprie a Administrației Naționale a Penitenciarelor;

- situația în care deși persoana cu privire la care a fost emis un mandat de arestare sau de executare a pedepsei nu se află internată într-o unitate sanitară, cu ocazia punerii în executare a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1246 din data de
20 noiembrie 2014

[REDACTED] [REDACTED]
mandatului se ivește necesitatea internării într-o unitate sanitară din rețeaua sanitară publică sau
cea a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

**Președinte,
Judecător dr. Adrian Bordea**

